

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

FACTORS AFFECTING SUCCESS IN CREATING PROFESSIONAL LEARNING
COMMUNITIES OF SCHOOL UNDER PRACHUAP KHIRI KHAN PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ชนาธิป แดงฉำ¹, ณัฐกานต์ ภาคพรต², นวรัตน์ ประทุมตา³
Chanathip Dangcham¹, Nuttakan Pakprod², Nawarat Pratoomta³

Corresponding Author E-mail: chanathip.dan@mail.pbru.ac.th

Received: Sep 01, 2025; Revised: Oct 06, 2025; Accepted: Dec 03, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และข้าราชการครู จำนวน 281 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านโครงสร้างองค์กร 2) ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านบรรยากาศองค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.872 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่ามีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 75.90

คำสำคัญ : ปัจจัย, ความสำเร็จ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹ Student in Mater of Education Degree, Educational Administration, Phetchaburi Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

^{2,3} Advisor, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University

Abstract

This research aimed to 1) study the levels of factors influencing the success of professional learning community development in schools, 2) the level of success in professional learning community development, and 3) the factors predicting such success in schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 2. The sample was comprised 281 school administrators and teachers, selected by simple random sampling based on proportional allocation. The instrument for collecting data was 5-Level Rating Scale Questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The research results were found as follows;

1) The overall level of influencing factors was rated as very high. Among the four factors, organizational climate ranked highest, followed by organizational culture, transformational leadership, and organizational structure, which ranked lowest. 2) The overall success level of PLC development was rated high. Among its components, outcomes of PLC development received a higher mean score than the PLC development process. 3) Two factors—organizational structure and organizational climate were significant predictors of PLC success. The multiple correlation coefficient was 0.872, significant at the .01 level, with a predictive efficiency of 75.90%.

Keywords : Factors, Success, Professional Learning Community

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของโลกยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิต ทำให้ระบบการศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนอย่างจริงจังเพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสถาบัน Pearson และ The economist intelligence unit (EIU) ได้ศึกษาดัชนีชี้วัดความสามารถทางเศรษฐกิจปัญญาและการบรรลุผลทางการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก พบว่าประเทศที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา จะให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู และสื่อการสอนของครู เป็นอันดับหนึ่งและมากที่สุดถึงร้อยละ 56 ของการสนับสนุนด้านต่าง ๆ และการพัฒนาวิชาชีพครูที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นทิศทางการศึกษาไทยจะต้องมีการปรับเปลี่ยนทั้งด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน การพัฒนาครูไทยเพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเป็นการพัฒนาให้ครูมีทักษะของความเป็นครูมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กำหนดแนวทางการพัฒนาวิชาชีพของครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เต็มศักยภาพสู่การเป็นครูมืออาชีพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2562: 1 - 15) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกลไกในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทั้งครูและนักเรียนให้บรรลุศักยภาพอย่างเต็มที่

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบนโยบายให้กับคณะกรรมการดำเนินงานในการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมการอบรมเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีแนวทางส่งเสริมให้มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งความคิดที่วางไว้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ก่อให้เกิดการอบรมครั้งนี้ คือ การนำบุคลากรทางการศึกษามายูบรวมกันเพื่อนำความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมาแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลจนเกิดการสะท้อนผลทางความคิดในด้านต่าง ๆ จนเกิดเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ทั้งนี้การอบรมถือเป็นวิธีการเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานและการพัฒนาบุคลากรโดยเริ่มจากตัวเองและค่อย ๆ ขยายกว้างขึ้นจากส่วนล่างขึ้นส่วนบนแทนที่จะสั่งการจากส่วนบนลงมา ซึ่งการเรียนรู้ของบุคคลที่เกิดจากการอบรมนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560:1) กล่าวคือ ผู้เข้าอบรมต้องรู้ว่าวันนี้ได้เรียนรู้และแบ่งปันความรู้อะไรบ้าง และจะอย่างไรให้ความรู้จากการอบรมส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาของเด็ก ซึ่งการอบรมต้องมีเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยจะมีผู้ประเมินการอบรม เช่น อาจจะให้ศึกษานิเทศก์สุ่มตรวจการจัดอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายสำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐานผลักดันการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยให้ชุมชนเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากเพื่อนครูเพื่อนำไปสู่การประเมินและแก้ไขปัญหาร่วมกัน การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน แต่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งได้มีการดำเนินการอบรมปฏิบัติการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา โดยครูจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดเป็นรูปแบบการทำงานเป็นทีม ทุกคนต้องร่วมกันพิจารณาขยายการปฏิบัติงานต่าง ๆ กระบวนการบริหารจัดการของโรงเรียนใหม่ โดยต้องคำนึงถึงว่าการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ เน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันอย่างเท่าเทียม อัตราการขาดเรียนและการตกชั้นลดลง รวมทั้งมีการส่งเสริมและสนับสนุนในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ลักษณะที่ดีของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีต่อกันทุกฝ่าย มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นวัฒนธรรมของโรงเรียน

จากการรายงานการวิจัยเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 พบว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการศึกษา ด้านการจัดการทำแผนและนโยบาย ด้านที่มากที่สุด คือ 1) แผนการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ 2) แผนงานกำกับติดตามการดำเนินงานตามมาตรการด้านความปลอดภัยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของสถานศึกษา ซึ่งในทางกลับกันด้านการพัฒนาวัดกรรมการเรียนรู้มีการเสนอแนวทางปฏิบัติที่น้อยที่สุด เนื่องจากครูยังขาดทักษะและความเชี่ยวชาญในการออกแบบและประยุกต์ใช้นวัตกรรม ด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน นอกจากนี้วัฒนธรรมองค์กรยังไม่ส่งเสริมการสร้างสรรค และการเผยแพร่นวัตกรรม การนำนวัตกรรมเข้าสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับตัว จึงทำให้ผลที่เกิดขึ้นปรากฏน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ถ้าหากผู้รับผิดชอบนำสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำเป็นโครงการและการกำหนดกิจกรรมด้วยการวิเคราะห์นโยบายเพื่อนำสู่การปฏิบัติแล้วก็จะมีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามนโยบายและ

วิจัยนโยบายต่อไป เป็นวงจรการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ควรส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่งเสริมให้บุคลากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ใช้แนวคิดวิจัยในงานประจำ เพื่อสนับสนุน และกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาตนเองในวิชาชีพ ซึ่งบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยมีการดำเนินงานและสร้างองค์ความรู้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการจัดการศึกษาและคุณภาพนักเรียนอย่างยั่งยืน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ร่วมกันพัฒนาการจัดการศึกษาให้ประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.1 ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิจารณ์ พานิช (2559: 32) กล่าวว่า กระบวนการทำงานที่มีความต่อเนื่องของครูและนักวิชาการศึกษาในการทำงานร่วมกัน โดยมีการตั้งคำถาม มีการทบทวนเชิงปฏิบัติการ เพื่อทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ โดยเชื่อว่าผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของครูและนักวิชาการศึกษา คือ หัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น ซึ่ง PLC เป็นการปฏิบัติที่มีความซับซ้อน และมีหลายองค์ประกอบ โดยต้องจำกัดความหมายจากหลายแง่มุม ซึ่งมีแง่มุมสำคัญ คือ เน้นที่การเรียนรู้การเป็นวัฒนธรรมแบบร่วมมือ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ของทุกฝ่ายร่วมกัน มีการตั้งคำถามต่อวิธีการที่ดีและสภาพปัจจุบัน มุ่งพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

เสถียร อ่วมพรหม (2560: 27) กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพเกิดจากการร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร และหน่วยงานทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ผ่านการวางแผนร่วม การมีเป้าหมายที่ชัดเจนร่วม และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ จนก่อรูปเป็นวิธีการดำเนินงานของการเรียนรู้ร่วมกันภายในโรงเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562: 11) กล่าวว่า การรวมกลุ่มกันในเชิงวิชาการของบุคคลผู้ที่มีวิชาชีพเดียวกัน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพและคุณภาพของผู้เรียนผ่านกิจกรรม มีความร่วมมือร่วมใจและประสบการณ์การปฏิบัติในพื้นที่ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องอันเป็นนวัตกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านการพัฒนาศักยภาพผู้สอนและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ร่วมแรงร่วมใจกันของครูผู้สอนและบุคลากร เป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การตั้งคำถาม และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อ

ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผ่านการทำงานแบบร่วมมือ มีเป้าหมายร่วม และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กรการศึกษา

1.2 ความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560: 1) ได้ประกาศนโยบายเกี่ยวกับให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาครูผู้สอนทั้งระบบตั้งแต่การฝึกอบรมครู การส่งเสริมให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างการทำงานร่วมกัน และการกำหนดเกณฑ์ประเมินการเลื่อนวิทยฐานะของครูให้สอดคล้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งส่งผลให้เกิดกิจกรรมและความเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาครู โดยมุ่งให้เกิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน

ชลิต ชูกำแพง (2560: 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคลากรที่สร้างการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลที่ยั่งยืนในโรงเรียน โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกันด้วยสัมพันธภาพที่ดีโดยมีค่านิยมที่นักเรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ นอกจากผลที่เกิดขึ้นจะส่งผลที่ดีต่อนักเรียนแล้ว ยังช่วยให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งและสามารถทำงานอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไอริน ปันพุด (2563: 38) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ว่าเป็นชุมชนรูปแบบใหม่ที่ใช้ทักษะการมองชุมชนแบบองค์รวม โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรทุกระดับ ทั้งระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับชุมชนให้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันและเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืน

อิสริยา หนูจ้อย (2564: 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีพัฒนาการมาจากกลยุทธ์ระดับองค์กรที่มุ่งเน้นให้องค์กรมีการปรับเปลี่ยนตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของสังคม เริ่มมาจากการพัฒนาแนวคิดขององค์กรแห่งการเรียนรู้ จากนั้นปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและการเรียนรู้ร่วมกันทางวิชาชีพก่อนนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญก็คือ ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกันเป็นสำคัญ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและการพัฒนาครู โดยเริ่มจากการพัฒนาตามแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้และมีการประยุกต์ให้มีการเรียนรู้ร่วมกันในทางวิชาชีพโดยมุ่งเน้นการหาแนวทางการแก้ปัญหาและการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ความสำเร็จของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560: 1-12), อุษณารมณ บัญดาแสง (2563: 4), ณัฐนิ ประวัง (2564: 11), ศิริวรรณ ฉัตรณัฐเจริญ, และภัสราภรณ์ สหะกิจ (2564: 160 - 173), กันตธร หิรัญลักษณ์, และสมบุญบุรศิริรักษ์ (2565: 102 - 113), มาลัยพร ก้านอินทร์ (2565: 16) ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิดนักวิชาการดังกล่าวสรุปเป็นตัวแปรตาม ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง แนวทางในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างเป็นลำดับขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบตามความสำเร็จของวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผนการสอน ขั้นปฏิบัติการสอนและสังเกตการเรียนรู้ และขั้นสะท้อนคิดผลการปฏิบัติงาน

2. ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการดำเนินการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยผลที่เกิดขึ้นประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านครู และด้านนักเรียน

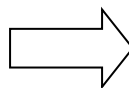
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การศึกษาเอกสารปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามแนวคิดของวาสนา ทองทวียิ่งยศ (2560: 41 - 61), จิตลดา หนูดอนทราย, และเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2564: 96 - 112), ปฐมพงศ์ พัฒนา (2562: 47 - 54), ศกวรรณ สินประเสริฐ (2562: 42 - 59), หนึ่งฤทัย สีหะวงษ์ (2562: 41 - 46), สุนันทา สุขเยี่ยม (2563: 44 - 59), ฤชอร คำประเสริฐ, และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงคล (2565: 189 - 194), ปาริชาติ สัพันธ์บุญ, วลนิกา ฉลากบาง, และเอกลักษณ์ เพียสา (2566: 234 - 245), วรวิธ ถาวรทรัพย์, ลินดา นาคโปย, และสายฝน เสกขุนทด (2566: 97 - 101) และนพรัตน์ ชัยมงคล (2566: 191 - 192) ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิดนักวิชาการดังกล่าวสรุปเป็นตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์กร หมายถึง กรอบแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรกำหนดไว้
2. ด้านบรรยากาศองค์กร หมายถึง ลักษณะภายในขององค์กรที่ทำให้แต่ละองค์กรมีความแตกต่างกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในองค์กร
3. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กร เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ระบบของทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม และความคาดหวังร่วมกันของสมาชิกในองค์กร และถ่ายทอดให้แก่สมาชิกใหม่ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
2. ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์กร
3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
4. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร

ความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และข้าราชการครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2566 จาก 89 โรงเรียน จำนวน 1,042 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และข้าราชการครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2566 จาก 89 โรงเรียน แบ่งเป็นผู้บริหาร 39 คน และข้าราชการครู 242 คน รวม 281 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกเกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan ที่ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบในส่วนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ดังนี้ ด้านโครงสร้างองค์กร 5 ข้อ ด้านบรรยากาศองค์กร 8 ข้อ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 6 ข้อ และด้านวัฒนธรรมองค์กร 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบในส่วนของความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ด้าน จำนวน 38 ข้อ ดังนี้ ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 19 ข้อ และด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 19 ข้อ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยแจ้งการกรอกแบบสอบถามและแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยส่งและรับคืนด้วยตนเอง จำนวน 281 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผล

ผู้วิจัยตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาและระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)

3. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (face validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือ IOC (Index of Item objective congruence) ตั้งแต่ 0.67-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.987

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาทุกตัวแปรย่อย จะไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูง เพื่อป้องกันปัญหาความสัมพันธ์ภายในของตัวแปรพหุคูณ (Multicollinearity) โดยการวิเคราะห์หาค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF) โดยพิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) จะต้องไม่ค่าน้อยกว่า 0.10 และค่าปัจจัยการขยายตัวความแปรปรวน (VIF) มีค่าน้อยกว่า 10

5. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตารางบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านโครงสร้างองค์กร	4.39	0.62	มาก	4
2. ด้านบรรยากาศองค์กร	4.56	0.50	มากที่สุด	1
3. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	4.54	0.56	มากที่สุด	3
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.55	0.58	มากที่สุด	2
รวม	4.51	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.521) เมื่อแยกพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์กร ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.502) รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.579) ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.560) และด้านโครงสร้างองค์กร ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.623)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ดังนี้

ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.38	0.51	มาก	2
2. ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.39	0.49	มาก	1
รวม	4.39	0.49	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.487) เมื่อแยกพิจารณารายด้าน ระดับมาก ได้แก่ ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.492) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.511)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัย ดังนี้

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4
X1	1			
X2	.757**	1		
X3	.758**	.832**	1	
X4	.724**	.816**	.896**	1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ที่ 0.724 - 0.896 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไม่สูงมาก (ไม่ถึง 0.99) แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัว มีความสัมพันธ์กันไม่สูงจนเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความเป็นอิสระของตัวแปรพยากรณ์ด้วยค่าสถิติ Tolerance และ Variance inflation Factor: VIF เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน และไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุคูณ (Multicollinearity)

ตารางที่ 4 แสดงค่า Tolerance และค่า VIF ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ด้านโครงสร้างองค์กร	0.372	2.690
ด้านบรรยากาศองค์กร	0.253	3.947
ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	0.158	6.329
ด้านวัฒนธรรมองค์กร	0.180	5.557

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า Tolerance มีค่า 0.158 - 0.372 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย และเมื่อพิจารณาค่า (VIF) มีค่า 2.690 - 6.329 ซึ่งสูงไม่ถึง 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย เพราะถ้าค่า VIF มีค่ามากกว่า 10 อาจพิจารณาได้ว่า ใหญ่พอที่จะสงสัยได้ว่าเกิด multicollinearity จากการตรวจสอบค่า Tolerance ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่า Tolerance ไม่เกิน 1 และค่า VIF สูงไม่ถึง 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา multicollinearity จึงสามารถทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณต่อไป

ตอนที่ 4 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ตัวแปรพยากรณ์	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-values
	b	SE _b	Beta		
ด้านโครงสร้างองค์กร	0.431	0.035	0.550	12.262	.000
ด้านบรรยากาศองค์กร	0.367	0.044	0.378	8.427	.000
Constant	0.825	0.131		6.317	.000
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				0.872	
ประสิทธิภาพการทำนาย (R^2)				0.761	
ประสิทธิภาพการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted Square)				0.759	
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (Standard Error)				0.23882	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านบรรยากาศองค์กร เข้าสมการถดถอยแล้วมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.872 ($R = 0.872$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 76.10 ($R^2 = 0.761$) โดยค่ามาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จแต่ละด้านที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 มากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างองค์กร ($b = 0.431$) และด้านบรรยากาศองค์กร ($b = 0.367$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ 0.550 และ 0.378 ตามลำดับ โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามวิธี Multiple Regression ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_{tot} = 0.825 + 0.431 (X_1) + 0.367 (X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{tot} = 0.550 (X_1) + 0.378 (X_2)$$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านโครงสร้างองค์กร ทั้งนี้เนื่องมาจาก ด้านบรรยากาศองค์กรควรมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน ช่วยให้ครูสามารถทำงานเป็นทีมได้ดีขึ้น โดยการร่วมมือกันในการวางแผนการสอน การสังเกตการสอน และการสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาแนวทางการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การให้กำลังใจ ช่วยสร้างความมั่นใจและกระตุ้นให้ครูพยายามพัฒนาตนเอง รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลาย และสามารถปรับปรุงการทำงานของตนเองให้ดีขึ้น การที่ครูสามารถทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวมจะช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในองค์กรทำให้ครูทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีต่อการพัฒนาโรงเรียนในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวจน์ ศิริบุตร (2564: 153 - 163) ศึกษาวิจัยเรื่อง บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา พบว่า บรรยากาศอิทธิพลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู และทัศนคติในการทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้านวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารและคณะครูมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยผู้บริหารส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูให้ประสบผลสำเร็จ สร้างโอกาสให้ครูได้เรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งให้ความเชื่อมั่นว่าครูทุกคนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรินทร์ ไญเจริญ (2564: 238 - 248) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยมีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมี

ส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพ รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาครู และบุคลากรด้านศักยภาพและความมีคุณธรรมจริยธรรม ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการวางแผน และสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพของครู โดยส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพตามความจำเป็นและความต้องการของตนเองอย่างทั่วถึง ผู้บริหารมีการจัดหาอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาวิชาชีพของครู รวมทั้งมีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการพัฒนาและการเรียนรู้ร่วมกันในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูษณิศร เพชรศรี (2567: 1269 - 1284) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและชัดเจนในการเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งสร้างความเชื่อมั่นและความศรัทธาจากคณะครู ด้วยการปฏิบัติต่อครูแต่ละคนอย่างเท่าเทียม และคำนึงถึงความแตกต่างส่วนบุคคล ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมองปัญหาใหม่ ๆ รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจให้ครูยึดมั่นในวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการเรียนรู้และพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมุ่งมั่น และด้านโครงสร้างองค์กร โรงเรียนมีโครงสร้างการดำเนินงานที่เป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับการพัฒนาครู ผู้บริหารและคณะครูร่วมกันกำหนดขั้นตอนและแนวทางในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการจัดทำปฏิทินกิจกรรมที่ชัดเจนและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน รวมทั้งกำหนดเกณฑ์ความสำเร็จที่ครอบคลุมทั้งครู นักเรียน และโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพรรณ บุตรพุ่ม , กุลชลี จงเจริญ, และชูชาติ พวงสมจิตร (2567: 51 - 63) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ตามโครงสร้างบริหารงานของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ในการทำงาน การติดต่อสื่อสารของบุคลากร ในสถานศึกษาได้ครอบคลุมและมีความชัดเจน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อาจเนื่องมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 มุ่งมั่นผลักดันโรงเรียนทุกแห่งในสังกัดและความร่วมมือของบุคลากรทางการศึกษาดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและแนวทางการพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2566 - 2570 ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยส่งเสริม สนับสนุน ให้เกิดการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนได้เข้าร่วมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง และมีผลงานแสดงความสำเร็จเป็นแบบอย่างได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิณฑร คงจ้อย (2566: 6 - 22) ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยไม่พบผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังแสดงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป และด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนจัดตั้งกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยขึ้นวางแผนการสอน ครูนำเสนอปัญหาให้กลุ่มร่วมวิเคราะห์และเลือกแนวทางแก้ไขร่วมกัน ครูสามารถออกแบบกิจกรรมแก้ปัญหาอย่างอิสระ และเปิดใจรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้น ส่วนขั้นปฏิบัติการสอนและสังเกตการเรียนรู้ ครูจัดการเรียนการสอนตามแผนที่ออกแบบร่วมกัน ใช้สื่อหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และเปิดชั้นเรียนให้เพื่อนครูเข้ามาสังเกต สมาชิกกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ช่วยกันสังเกต นิเทศ ติดตาม และบันทึกข้อมูลเพื่อพัฒนาการสอนร่วมกัน และขั้นสะท้อนคิดผลการปฏิบัติงาน ครูแลกเปลี่ยนผลการสอนกับสมาชิกกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทั้งจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา โดยได้รับคำแนะนำและกำลังใจจากเพื่อนครู พร้อมเปิดใจรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ เรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาการสอน และนำไปปรับใช้ในการสอนครั้งต่อไป โรงเรียนสนับสนุนด้านเวลา สถานที่ และระบบจัดเก็บองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้นำเอกสารนวัตกรรมของโรงเรียนในสังกัดที่เกิดจากกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาเผยแพร่บนเว็บไซต์ สอดคล้องกับงานวิจัยอนุสรรา เฉลิมศรี (2564: 176 - 191) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประถมศึกษาด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ผลการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับครูวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เตรียมการ ขั้นที่ 2 ปฏิบัติและเรียนรู้ และขั้นที่ 3 สรุปผล โดยในขั้นเตรียมการ มีการจัดตั้งกลุ่มที่มีทั้งครูและผู้เชี่ยวชาญร่วมอยู่ด้วย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีบทบาทสำคัญในการ

สร้างความเชื่อมั่น และสนับสนุนการเรียนรู้ของสมาชิก โดยเฉพาะกับครูที่ไม่ได้จบตรงสาขาวิชาที่สอน จากการสัมภาษณ์สมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนากิจการการเรียนรู้เชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างองค์กร ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยการแบ่งบทบาทหน้าที่ตรงตามความสามารถของบุคลากร ดังนี้ ผู้บริหารทำหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุน และกระจายภาวะผู้นำ ไปยังครูแกนนำและครูผู้สอน เพื่อเสริมสร้างอำนาจทางวิชาชีพให้แก่ครูอย่างเต็มที่ ครูผู้นำทีมทำหน้าที่เป็นแกนนำในการขับเคลื่อนกลุ่ม และประสานงานระหว่างสมาชิกและสมาชิกในกลุ่ม มีบทบาทเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และพัฒนากิจการเรียนการสอนร่วมกัน ซึ่งการแบ่งบทบาทดังกล่าวนี้ส่งผลให้ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูมีแนวทางการทำงานที่เป็นขั้นตอน และมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน นอกจากนี้การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ 2) ด้านบรรยากาศองค์กร เนื่องจากการสร้างสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ดีมีความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพของครู ครูเป็นบรรยากาศที่สนับสนุน ส่งเสริมความร่วมมือ ความไว้วางใจ ความเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เปิดกว้าง ปราศจากโครงสร้างที่เน้นสายบังคับบัญชา โดยเน้นความเป็นกัลยาณมิตร ทั้งในรูปแบบกึ่งทางการและไม่เป็นทางการ สมาชิกในชุมชนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ ส่งผลให้ครูมีความพร้อมในการพัฒนากิจการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรัตน์ ชัยมงคล (2566: 185 - 194) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทพบว่า ปัจจัยโครงสร้างสถานศึกษาเป็นผลสืบเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีกระจายอำนาจการบริหารไปสู่สถานศึกษา ทำให้โครงสร้างสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงที่ลดขั้นตอน เพื่อให้เกิดความสะดวกและความคล่องตัว ส่งผลให้การมอบหมายงานและความรับผิดชอบมีความเป็นระบบมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และจัดงานให้ตรงความสามารถของบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ด้านผลลัพธ์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถรวบรวมความรู้ได้อย่างเป็นระบบถูกต้องด้วยตัวเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์ แยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูล และเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ให้เห็นความสำคัญของการรวบรวมความรู้ด้วยตนเอง โดยเลือกใช้วิธีการสอนแบบ Active Learning เช่น การระดมสมอง การตั้งคำถาม การใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น และควรประเมินผลจากกระบวนการคิด การเรียบเรียงข้อมูล และการเชื่อมโยงความรู้ มากกว่าการตัดสินที่ผลลัพธ์สุดท้าย

2. ระดับความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ด้านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู เช่น การจดบันทึก กระดานสนทนา เว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารต้องสร้างความตระหนักและประโยชน์ของการจัดเก็บ องค์ความรู้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการจัดการอบรมครูให้เข้าใจวิธีการเก็บและใช้องค์ความรู้ในการพัฒนาการสอน สร้างเว็บไซต์ภายในโรงเรียนสำหรับครูในการบันทึกผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือแชร์ประสบการณ์ได้อย่างง่ายดาย รวมทั้งสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยน และสร้างระบบติดตามการใช้ข้อมูลเพื่อให้เห็นถึงผลลัพธ์การนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนและผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งการมีระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ของโรงเรียนช่วยยกระดับคุณภาพการสอน ลดข้อผิดพลาดซ้ำซ้อน และเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครูทุกคน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความสำเร็จ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพราะผู้บริหารสถานศึกษาไม่ค่อยแสดงพฤติกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้สามารถคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง รวมทั้งไม่สามารถหาทางเลือกหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของการทำงาน เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปใน

ทิศทางการดีขึ้น และด้านวัฒนธรรมองค์กร ทั้งนี้เพราะผู้บริหารและครูไม่ค่อยสร้างทัศนคติร่วมกันเกี่ยวกับความผูกพันและรักโรงเรียน ไม่เชื่อมั่นว่าครูจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้บริหารและครูควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จให้กลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยการใช้วิจัยเชิงคุณภาพให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำไปพัฒนาความสำเร็จในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาให้ต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กันต์ธร หิรัญลักษณ์, และสมบุญบุรศิริรักษ์. (2565). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 16(36), 102-113.
- จิตลดา หนูดอนทราย และเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2564). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 23(2), 96-112.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(2), 1-6.
- ณัฐณี ประวัง. (2564). รายงานผลการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2567, จาก <http://www.sriyudhya.ac.th/research/files/PLC-264.pdf>
- นพรัตน์ ชัยมงคล. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 11(42), 185-194.
- ปฐมพงศ์ พัฒนาผล. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- ปาริชาติ สิ้นบุญ, วัลนิกา ฉลากบาง, และเอกลักษณ์ เพียสา. (2566). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 12(5), 234-245.
- ปิลันธร์ คงจ้อย. (2566). กลยุทธ์การบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์). วารสาร มจร เลย์ บริทัศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 4(2), 6-22.
- พรพรรณ บุตรพุ่ม, กุลชลี จงเจริญ, และชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2567). ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. วารสารวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 12(3), 51-63.
- ภูษณิศ เพชรศรี. (2567). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 1. วารสารอุบลปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 9(2), 1269-1284.
- มาลัยพร ก้านอินทร์. (2565). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2567, จาก <http://www.journalgrad.ssr.ac.th/index.php/miniconference/article/view/4124>
- ฤชอร คำประเสริฐ, และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมมงคล. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 16(2), 189-194.

- วรวิธ ถาวรทรัพย์, ลินดา นาคโปย, และสายฝน เสกขุนทด. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 20(88), 97-110.
- วาสนา ทองวิเชียร. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิจารณ์ พานิช. (2559). บันทึกชีวิตครูสู่ชุมชนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, และมารุต พัฒนาผล. (2562). การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศกลวรรณ สีนประเสริฐ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ, และภัสราภรณ์ สหะกิจ. (2564). การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพระดับโรงเรียนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ของครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 36(1), 160-173.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2566, จาก http://www.thaischool1.in.th/_files_school/94010001/data/94010001_1_20210916-124154.pdf
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2567, จาก <https://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1686-file.pdf>
- สุนันทา สุขเอี่ยม. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุวัจน์ ศิริบุตร. (2564). บรรยายาคอศกการที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาโยธธา เขต 1. วารสารการบริหารและนเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 12(3), 153-163.
- เสถียร อ่วมพรหม. (2560). แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- หนึ่งฤทัย สีหะวงษ์. (2562). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.
- อนุสรา เฉลิมศรี. (2564). การพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประถมศึกษา ด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(4), 176-191.
- อมรินทร์ ใจเปรี๊ยะ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาเอกชนสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วารสารวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 7(3), 238-248.
- อิสริยา หนูจ้อย. (2564). แนวทางเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อุษณารมณ บัญดาแสง. (2563). รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2567, จาก <https://nachuakpit.ac.th/client-upload/np/publish/175/PUBLISH-175.pdf>
- ไอริน ปันพุด. (2563). แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.